

Sygn. akt IV Ca 2161/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia Małgorzata Truskolaska-Żuczek (spr.)

Sędzia Paulina Wawrzynkiewicz

Sędzia Iwona Podsiadła

Protokolant protokola sądowy – stażysta D. S.

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. B., M. C., O. C., M. D., A. D., R. K., M. Z., L. S., I. F., M. K., S. C. i I. Ż.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W.

o ustalenie

na skutek apelacji powodów oraz apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. akt II C 1559/17

I. oddała obie apelacje;

II. znosi wzajemnie między stronami koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym.

I. M. T. P. W.

Sygn. akt IV Ca 2161/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy ustalił, że bezzasadna w całości jest zmiana wysokości opłat eksploatacyjnych, obejmująca podwyższenie stawki „odpisu remontowego”, wprowadzenie stawki za „zarządzanie i administrację” i zmianę oznaczenia powierzchni budynku, od której naliczane są opłaty, o której to zmianie wysokości opłat pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w W. powiadomiła powodów pismami opatrzonymi datą 29 listopada 2016 r. z powołaniem się na uchwałę nr 02/11/2016 rady nadzorczej pozwanej Spółdzielni z dnia 25 listopada 2016 r. (pkt 1), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt 2) oraz orzekł o kosztach procesu, zasądzając od pozwanej Spółdzielni na rzecz każdego z powodów (solidarnie na rzecz małżonków) kwoty wskazane w pkt 3 lit. od a) do j).

Sąd ustalił, że niektórzy powodowie są właścicielami (w przypadku małżonków – współwłaścicielami) konkretnych lokali mieszkalnych i miejsc postojowych w podziemnym garażu wielostanowiskowym w budynku przy ul. (...) w W., a pozostałym powodom przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do wskazanych lokali i miejsc postojowych.

Nieruchomość, na której posadowiony jest budynek, znajduje się w użytkowaniu wieczystym pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej. Dla nieruchomości jest prowadzona księga wieczysta.

Sąd ustalił ponadto, że niektórzy powodowie są, a niektórzy nie są, członkami Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w W..

W dniu 25 listopada 2016 r. rada nadzorcza pozwanej Spółdzielni podjęła uchwałę nr 02/11/2016, w której oświadczyła m. in., że dokonuje zmiany wysokości składników opłat eksploatacyjnych z tytułu odpisu remontowego z 2 zł/m² na 3,50 zł/m² oraz że wprowadza się nową stawkę za zarządzanie i administrację w wysokości 1zł/m². W uzasadnieniu tej uchwały wskazano,

że stawki opłat czynszowych nie były zmieniane od czasu podjęcia uchwały z dnia 19 marca 2007 r.,

a ponadto stawki czynszowe były naliczane od powierzchni użytkowej (2.702,50 m²), a nie od „powierzchni netto całego budynku (2.979,50 m²)”. Pismem z dnia 29 listopada 2016 r. pozwana powiadomiła każdego z powodów o treści uchwały nr 02/11/2016.

Uwzględniając w znacznej części powództwo Sąd Rejonowy stwierdził, że ciężar udowodnienia zasadności kwestionowanej przez powodów zmiany wysokości opłat spoczywał na pozwanej Spółdzielni (w myśl art. 4 ust. 8 zd. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych). Zdaniem Sądu, ciężarowi temu pozwana nie sprostała.

W toku postępowania pozwana powoływała się na opinię rzeczoznawcy L. F., sporządzoną na zlecenie pozwanej, czyli mającą charakter opinii prywatnej, nie mającej mocy opinii biegłego w rozumieniu art. 278 § 1 kpc. Z uwagi na zakwestionowanie tej opinii przez powodów i zgłoszenie wobec niej szeregu zarzutów, opinia ta pod względem dowodowym jest – zdaniem Sądu Rejonowego – dla sprawy bezwartościowa.

Sąd wskazał, że pozwana złożyła wprawdzie wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego, który jednak został sformułowany „w sposób rażąco wadliwy”. Pozwana powinna określić, jakie dokładnie koszty uwzględniła w zmianie opłat i te właśnie koszty wymienić w tezie dowodowej, dążąc do ich wykazania. Wykluczone jest, by postępowanie dowodowe służyło nie wykazywaniu, a poszukiwaniu ewentualnych, konkretnych przesłanek zmiany opłat; do tego natomiast zmierzała – w ocenie Sądu – ogólnikowa teza dowodowa strony pozwanej. Ponadto pozwana wносиła, by biegły sporządził opinię również na podstawie nieokreślonej bliżej „dokumentacji księgowej znajdującej się w posiadaniu Spółdzielni”, co mogłoby skutkować przedstawieniem biegłemu do analizy dokumentów dowolnie przez pozwaną wybranych, bez zapoznania z ich treścią strony przeciwnej oraz Sądu.

W tej sytuacji Sąd Rejonowy wezwał pełnomocnika pozwanej (w osobie adwokata) do sprecyzowania wniosku dowodowego, poprzez dokładne wskazanie tezy dowodowej (konkretnych faktów, jakie mają być wykazane dowodem) oraz do dokładnego wskazania wszystkich dokumentów, jakie mają zostać zbadane przez biegłego – w terminie dwutygodniowym, pod rygorem oddalenia wniosku dowodowego (k. 314).

Odpowiadając na wezwanie Sądu pozwana oświadczyła, że dowód z opinii biegłego został zgłoszony na okoliczność „prawidłowości i zasadności zmian wysokości opłat i stawek na fundusz remontowy” na podstawie uchwały z dnia 25 listopada 2016 r. oraz „dokonanych na jej podstawie naliczeń wobec powodów” (k. 345-346).

W ocenie Sądu Rejonowego, weryfikacja prawidłowości i zasadności zmian opłat (lub stawek opłat) należy jednak do sfery oceny prawnej, zastrzeżonej dla Sądu, zatem w ogóle nie może być przedmiotem postępowania dowodowego. Sąd stwierdził, że pozwana podjęła próbę przerzucenia na biegłego i Sąd ciężaru poszukiwania ewentualnych faktycznych przesłanek do uznania zmiany wysokości opłat za zasadną. Można wręcz uznać, że pozwana najpierw dokonała zmiany wysokości opłat, a dopiero potem zaczęła poszukiwać odpowiedniego wyjaśnienia tej zmiany, co pośrednio wynika z lakonicznego i niejasnego uzasadnienia uchwały z dnia 25 listopada 2016 r. oraz faktu, że prywatna opinia, mająca stanowić uzasadnienie zmiany opłat, została sporządzona dopiero około 10 miesięcy po podjęciu tej uchwały. Skoro zatem również zmodyfikowana teza dowodowa nie spełnia przepisanych wymogów, to wniosek dowodowy pozwanej

o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego musiał zostać oddalony, a negatywne skutki stwierdzonych uchybień w należyтым wskazaniu i wykazaniu podstaw zmiany opłat obciążają w całości pozwaną Spółdzielnię.

Sąd podkreślił ponadto, że w sytuacji gdy pozwana jest profesjonalnym uczestnikiem obrotu i korzysta z pomocy zawodowego pełnomocnika, to zastępowanie inicjatywy dowodowej pozwanej przez Sąd działający z urzędu prowadziłoby do powstania uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności Sądu.

W tej sytuacji Sąd uznał, że zmiana wysokości opłat, dokonana uchwałą nr 02/11/2016, musi zostać uznana za bezzasadną w całości.

Niezależnie od powyższych rozważań Sąd uznał, że „szczegółowa treść żądania pozwu wzbudza jednak zastrzeżenia, bowiem zawiera sformułowania w istocie wykraczające poza treści wynikające z uchwały nr 02/11/2016, a nie znajdujące oparcia w treści innej uchwały lub innej czynności prawnej, objętej granicami faktycznej podstawy powództwa”. Zdaniem Sądu, w powołanej uchwale nie wskazano np. od jakiej powierzchni wyliczane są opłaty eksploatacyjne, w tym na fundusz remontowy, zarządzanie i administrację; odniesienie do zmiany powierzchni zawarte jest tylko w uzasadnieniu uchwały, które nie ma mocy normatywnej i samo przez się nie może skutecznie wprowadzić takich zmian opłat, które nie zostały wyrażone w samej uchwale. Ponadto – przedmiotowa „uchwała nie zawiera kwotowej konkretyzacji sum wzrostu opłat w odniesieniu do każdego z powodów”. W tej sytuacji – zdaniem Sądu – wystarczające jest ustalenie bezzasadności w całości podwyżki dokonanej przez pozwaną z powołaniem się na uchwałę nr 02/11/2016, natomiast w zakresie szczegółowych treści żądania, nie znajdujących oparcia w treści tej uchwały, powództwo zostało oddalone.

Uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd Rejonowy stwierdził, że „wobec pomijalnego znaczenia powództwa w oddalonej części”, powodowie powinni być traktowani jako strona wygrywająca proces w całości, mogąca domagać się od przeciwnika zwrotu całości poniesionych przez siebie kosztów (art. 100 zd. 2 kpc). Wobec niezależności i samodzielności roszczeń każdego z powodów, koszty należy rozliczyć osobno między każdym z powodów (małżonków - solidarnie) a pozwaną. Koszty należne każdemu z powodów obejmują opłatę od pozwu (ustaloną osobno co do roszczeń poszczególnych powodów), wynagrodzenie radcy prawnego będącego pełnomocnikiem każdego z powodów (w kwotach wyliczonych osobno w odniesieniu do poszczególnych powodów, zgodnie ze wskazaną wartością przedmiotu sporu) oraz wydatki radcy prawnego w postaci opłat skarbowych od każdego z pełnomocnictw.

Apelacje od wyroku Sądu Rejonowego wniosły obie strony. Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa zaskarżyła wyrok w pkt 1 i w pkt 3, a powodowie – w pkt 2.

Pozwana zarzuciła naruszenie przepisów postępowania: nierozpoznanie istoty sprawy wobec stwierdzenia bezzasadności zmiany wysokości opłat wobec oddalenia wszystkich wniosków dowodowych strony pozwanej i nie zbadania dowodów zgłoszonych w celu wykazania zasadności dokonanych zmian wysokości opłat; naruszenie art. 207 § 4 kpc i art. 217 kpc w zw. z art. 316 § 1 kpc przez pominięcie znacznej części dokumentów załączonych do odpowiedzi na pozew, które nie zostały wszyte do akt i znajdowały się luzem na końcu tomu II; naruszenie art. 328 § 2 kpc w zakresie odmowy mocy dowodowej wniosków dowodowych zgłoszonych przez stronę pozwaną, w tym dowodów z dokumentów i przyznanie takiej mocy wyłącznie dowodom zgłoszonym przez stronę powodową; naruszenie art. 98 § 3 kpc w zw. z art. 99 kpc i art. 100 kpc wobec zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego na rzecz każdego z powodów w sytuacji, gdy powodów reprezentował jeden pełnomocnik na podstawie wspólnego pełnomocnictwa i nie rozdzielenia kosztów pomimo oddalenia w części powództwa.

Skarżąca zarzuciła również naruszenie prawa materialnego: art. 4 ust. 1, ust. 4, ust. 4¹, ust. 7 i ust. 8 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych przez wadliwe uznanie, iż zmiany wysokości opłat wprowadzonych uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 25 listopada 2016 r. są nieuzasadnione, gdy - jak wykazano - wynikały one z kosztów ponoszonych na przedmiotową nieruchomość przez spółdzielnię i braku ich pokrycia w bieżących opłatach; art. 5 kc przez

jego niezastosowanie wobec roszczeń powodów w sytuacji, gdy zmiana wysokości opłat mieściła się w kosztach poniesionych przez spółdzielnię na nieruchomości.

Z ostrożności procesowej skarżąca podniosła zarzut nieważności postępowania z uwagi na pozbawienie pozwanej możliwości obrony swoich praw przez bezpodstawne pominięcie twierdzeń i dowodów zgłoszonych przez pozwaną, a uwzględnienie dowodów z dokumentów załączonych przez stronę powodową, pomimo braku wniosku dowodowego i wskazania okoliczności faktycznych, na jakie je zgłoszono – co wskazuje na nierówne potraktowanie stron procesu ze szkodą na rzecz strony pozwanej.

Skarżąca wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez oddalenie powództwa dotyczącego każdego z powodów w całości oraz zasądzenie od każdego z powodów na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji.

Na podstawie art. 380 kpc skarżąca wniosła o reasumpcję postanowienia dowodowego Sądu I instancji z dnia 24 stycznia 2018 r. oddalającego wszystkie wnioski dowodowe strony pozwanej i dopuszczenie dowodów zawnioskowanych w ramach odpowiedzi na pozew oraz pisma procesowego pozwanej z dnia 25 października 2017 r. na okoliczności w nich wskazane.

Na podstawie art. 381 kpc skarżąca wniosła o dopuszczenie dowodu z dokumentu uchwały nr 1 z dnia 19 lutego 2018 r. nowo powołanej Wspólnoty przy ul. (...) w W. – na okoliczność „istnienia podstaw faktycznych uzasadniających zmianę wysokości opłat z tytułu korzystania z lokali objętych powództwem na poziomie zmian wysokości opłat zakwestionowanych w ramach powództwa i głosowanie za takimi zmianami przez powodów, co wskazuje na zasadność wcześniejszych zmian wysokości opłat wprowadzonych przez pozwaną spółdzielnię, a zaskarżonych wcześniej przez powodów”. Skarżąca wyjaśniła, że dowód ten nie mógł być zgłoszony wcześniej z uwagi na jego powstanie po ogłoszeniu wyroku Sądu I instancji.

Powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt 2. i zasądzenie od pozwanej na ich rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych, zarzucając naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 316 § 1 kpc w zw. z art. 321 kpc poprzez błędne rozstrzygnięcie w punkcie 2. wyroku i „oddalenie powództwa co do pozostałej części”, podczas gdy w punkcie 1. Sąd Rejonowy w całości uwzględnił powództwo zgodnie z żądaniem pozwu.

Skarżący wnieśli o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uchylenie punktu 2. wyroku i zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Żadna z apelacji nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy podziela w całości ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji oraz dokonaną przez ten Sąd ich ocenę prawną – i przyjmuje je za własne.

Ma rację Sąd Rejonowy, że w niniejszej sprawie ciężar udowodnienia zasadności kwestionowanej przez powodów zmiany wysokości opłat spoczywał na pozwanej Spółdzielni oraz że obowiązkowi temu pozwana nie sprostała.

Wbrew twierdzeniom skarżącej, powodowie kwestionowali w toku postępowania opinię rzeczoznawcy L. F., sporządzoną na zlecenie Spółdzielni, stanowiącą opinię prywatną, nie mającą mocy dowodowej opinii biegłego sądowego. Zarzuty co do tej opinii zostały zgłoszone przez powodów w odpowiedzi na odpowiedź na pozew (k. 566). W tej sytuacji wątpliwości co do zasadności zmian wysokości opłat winny być wyjaśnione poprzez wydanie opinii przez biegłego sądowego. Pozwana zgłosiła wprawdzie wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego

„ds. naliczania czynszów w przypadku kwestionowania przez powodów prawidłowości sporządzenia opinii rzeczoznawcy L. F.” (k. 279), nie sprecyzowała jednak w odpowiedzi na pozew tezy dowodowej (k. 278-286), wskazując jedynie, że dowód z opinii biegłego ma być przeprowadzony

„na podstawie dokumentów zebranych w aktach sprawy oraz dokumentacji księgowej znajdującej się w posiadaniu Spółdzielni, która z uwagi na jej obszerność nie mogła być złożona do akt sprawy” (k. 279).

W tej sytuacji Sąd Rejonowy zobowiązał pełnomocnika pozwanej „do sprecyzowania wniosku dowodowego poprzez dokładne wskazanie tezy dowodowej (konkretnych faktów, jakie mają zostać wykazane tym dowodem) oraz dokładne wskazanie wszystkich dokumentów, niezłożonych dotąd do akt sprawy, jakie mają zostać zbadane przez biegłego – w terminie tygodniowym pod rygorem oddalenia wniosku dowodowego” (k. 314).

W odpowiedzi na żądanie Sądu pozwana wyjaśniła, że „dowód z opinii biegłego został zgłoszony na okoliczność prawidłowości i zasadności zmian wysokości opłat i stawek na fundusz remontowy”, a winien być przeprowadzony „przez biegłego ds. naliczania czynszów na podstawie dokumentów zebranych w aktach sprawy oraz dokumentacji księgowej znajdującej się w posiadaniu spółdzielni” (k. 345-o). Pozwana wymieniła również dokumenty, jakie powinny zostać zbadane przez biegłego, a które znajdują się w posiadaniu Spółdzielni (k. 346).

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji trafnie uznał, że powyższy wniosek dowodowy został sformułowany w sposób wadliwy. Ma rację Sąd Rejonowy, iż udowodnienie zasadności zmiany wysokości opłat polegać powinno na wskazaniu i wykazaniu konkretnych okoliczności lub czynników, skutkujących konkretną zmianą wysokości opłat. Pozwana powinna zatem określić, jakie koszty uwzględniła w zmianie opłat i powinna je wymienić w tezie dowodowej – czego nie uczyniła.

Ogólnikowe stwierdzenie, że „dowód z opinii biegłego został zgłoszony na okoliczność prawidłowości i zasadności zmian wysokości opłat i stawek na fundusz remontowy”, jest nieprawidłowe – zwłaszcza, gdy pozwana była reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika.

Ma zatem rację Sąd I instancji, że weryfikacja prawidłowości i zasadności zmian opłat należy do Sądu, więc nie może być przedmiotem postępowania dowodowego.

Skoro również zmodyfikowana na żądanie Sądu teza dowodowa nie spełnia wymogów procesowych, trafnie Sąd Rejonowy oddalił wniosek dowodowy o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego.

Ma rację ten Sąd, że w sytuacji, gdy pozwana jest w procesie reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, formułowanie przez Sąd prawidłowej tezy dowodowej prowadziłyby do zastępowania inicjatywy dowodowej strony i do działania przez Sąd z urzędu.

W tym miejscu należy też zauważyć, że wobec oddalenia przez Sąd Rejonowy wniosków dowodowych strony pozwanej (na rozprawie w dniu 24 stycznia 2018 r. – k. 608-o), pełnomocnik pozwanej zgłosił zastrzeżenie „co do oddalenia wniosków dowodowych” zarzucając „ogólnie naruszenie przepisów w zakresie postępowania dowodowego” (k. 608-o). W ocenie Sądu Okręgowego powyższe zastrzeżenie, złożone (jak należy domniemywać) w trybie art. 162 kpc, nie zostało prawidłowo sformułowane, pełnomocnik pozwanej nie sprecyzował bowiem, w jakim zakresie i jakie konkretnie przepisy prawa naruszył – jego zdaniem – Sąd Rejonowy. Zgodnie z treścią art. 162 zd. 2 kpc – strona, która nie zgłosiła zastrzeżenia co do naruszenia przepisów postępowania, nie może się na nie powoływać w dalszej części postępowania.

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd I instancji nie dopuścił się zarzucanego w apelacji przez pozwaną ani naruszenia przepisów postępowania, ani naruszenia przepisów prawa materialnego.

Treść apelacji jest w istocie powtórzeniem argumentacji zawartej w składanych w toku postępowania pismach procesowych.

Wobec tego, że strona pozwana, na której spoczywał ciężar dowodu w zakresie zaprzeczenia zasadności roszczeń powodów, nie wykazała skutecznie bezzasadności powództwa, Sąd Rejonowy trafnie powództwo uwzględnił – w zakresie opisanym w punkcie 1 sentencji.

Niezrozumiały jest - w ocenie Sądu Okręgowego - zarzut dotyczący nieważności postępowania „z uwagi na pozbawienie pozwanej możliwości obrony swoich praw przez bezpodstawne pominięcie twierdzeń i dowodów zgłoszonych przez pozwaną, a uwzględnienie dowodów z dokumentów załączonych przez stronę powodową”. Kwestia decyzji podejmowanych przez Sąd odnośnie zgłaszanych przez strony wniosków dowodowych i oceny zgłaszanych dowodów, nie mieści się w katalogu przesłanek nieważności postępowania, wymienionych w treści art. 379 kpc, w tym w jego punkcie 5.

Niezasadny jest także zarzut dotyczący obciążenia pozwanej kosztami postępowania – jak w punkcie 3 wyroku. Wskazać należy, że – wbrew odmiennym twierdzeniom pozwanej – każdy z powodów był reprezentowany przez pełnomocnika na podstawie odrębnie udzielonych pełnomocnictw. Każdy z powodów uiścił też własną opłatę od pozwu.

Sąd Okręgowy podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 10 lipca 2015 r. (III CZP 19/15), że w przypadku współuczestnictwa formalnego do niezbędnych kosztów procesu poniesionych przez współuczestników reprezentowanych przez jednego pełnomocnika, będącego adwokatem lub radcą prawnym, zalicza się jego wynagrodzenie ustalone odrębnie w stosunku do każdego współuczestnika.

Pogląd ten zdaje się dzielić pozwana, skoro opłaty od apelacji zostały przez nią uiszczone odrębnie co do każdego z powodów (k. 658-667), przy uwzględnieniu różnych wartości przedmiotu zaskarżenia (k. 642-o). Ponadto – w punkcie 2 wniosków apelacji pozwana wniosła o „zasądzenie od każdego z powodów na rzecz pozwanej kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych” (k. 643-o).

Należy też podzielić pogląd Sądu I instancji, iż „wobec pomijalnego znaczenia powództwa w oddalanej części, dla potrzeb rozliczenia kosztów procesu, powodowie traktowani być powinni jak strona wygrywająca proces w całości”. W tej sytuacji zasadne było obciążenie pozwanej obowiązkiem zwrotu na rzecz każdego z powodów całości poniesionych przez nich kosztów procesu.

W ocenie Sądu Okręgowego zgłoszony w apelacji wniosek w trybie art. 381 kpc nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, jako nie dotyczący okresu będącego przedmiotem powództwa.

Odnosząc się z kolei do apelacji powodów i uznając ją za niezasadną, wskazać należy, iż w ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, że treść żądań pozwu i treść rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1. zaskarżonego wyroku, nie jest tożsama.

Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku wyjaśnił, że – jego zdaniem – teść pozwu „zawiera sformułowania wykraczające poza treści wynikające z uchwały nr 02/11/2016” oraz że „nie znajduje oparcia w treści innej uchwały lub innej czynności pozwanej, objętej wiążącymi granicami faktycznej podstawy powództwa”. W tej sytuacji Sąd uznał, że wystarczające jest ustalenie bezzasadności w całości podwyżki dokonanej przez pozwaną z powołaniem się na uchwałę nr 02/11/2016, natomiast w zakresie szczegółowych treści żądania, nieznajdujących oparcia w treści uchwały (powierzchni, od jakiej wyliczane są opłaty eksploatacyjne, zmiany tej powierzchni, kwotowej konkretyzacji sum wzrostu opłat w odniesieniu do każdego z powodów), powództwo podlegało oddaleniu.

Nawet jeśli powodowie twierdzą w apelacji, że „Sąd w całości uwzględnił żądanie pozwu” (k. 671) i treść pkt 1. sentencji spełnia ich roszczenie, nie znajduje to potwierdzenia poprzez porównanie treści pozwu i rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego w zakresie uwzględniającym powództwo. W tej sytuacji należy uznać, że Sąd I instancji prawidłowo stwierdził, iż część roszczenia powodów nie jest zasadna i podlega oddaleniu,

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 kpc oddalił obie apelacje.

Konsekwencją powyższego rozstrzygnięcia jest uznanie, że koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym podlegają wzajemnemu zniesieniu (art. 100 zd. 1 kpc).

I. M. T. P. W.